

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu v *1/ rade: JUDr. A.*, správca konkurznej podstaty úpadcu S., s.r.o. „v konkurze“, P.Ž., IČO: X., žalobcu v *2/ rade: JUDr. A.*, správca konkurznej podstaty úpadcu K., s.r.o. „v konkurze“, X., IČO: X. proti žalovanému: **S., s.r.o.**, X., IČO: X., zastúpeného advokátom JUDr. I., T.Z., **o určenie neúčinnosti právneho úkonu**, o odvolaní žalobcov proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17. februára 2009, č.k. 52Cbi/17/2005-134, takto

r o z h o d o l:

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. februára 2009, č.k. 52Cbi/17/2005-134 sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 17.februára 2009 pod č.k. 52Cbi/17/2005-134 konanie zastavil. Súčasne uložil žalobcom v 1/ a 2/ rade povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 285,45 eur na účet právneho zástupcu žalovaného. Žalobcovi zaplatený súdny poplatok nevrátil.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobcovia sa žalobou domáhali určenia neúčinnosti právneho úkonu s povinnosťou vrátenia majetku do konkurznej podstaty.

Žalobcovia v 1/ a 2/ rade podaním zo dňa 6.februára 2009, doručeným súdu dňa 9.februára 2009, vzali žalobu v celom rozsahu späť a žiadali konanie vo veci zastaviť. Vzhľadom na to, že späťvzatie žaloby bolo doručené súdu až potom, ako bolo začaté vo veci pojednávanie, súd požiadal o súhlas so späťvzatím právneho zástupcu žalovaného.

Na pojednávaní právny zástupca žalovaného uviedol, že so späťvzatím žaloby súhlasí a uplatnil si náhradu trov konania.

Súd s poukazom na ust. § 96 ods. 1 a 2 O.s.p. konanie vo veci zastavil.

O trovách konania rozhodol v súlade s ust. § 146 ods. 2 O.s.p. v prospech žalovaného, nakoľko zastavenie konania zavinieli žalobcovia. Trovy konania pozostávajú z 2 úkonov právnej služby po 38,31 eur (príprava a prevzatie zastúpenia, vyjadrenie k žalobe), z 2 úkonov po 45,51 eur (účasť na pojednávaní dňa 27.11.2007, vyjadrenie k návrhu na prerušenie konania dňa 27.11.2007), 1 úkon právnej služby 48,63 eur (vyjadrenie k odvolaniu žalobcov 20.1.2008) - § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. v platnom znení, 2 x náhrada režijného paušálu po 4,98 eur, 2 x po 5,91 eur a 1 x 6,31 eur (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky), 19% DPH zo sumy 216,27 eur, t.j. 41,09 eur, spolu súd priznal žalovanému trovy právneho zastúpenia vo výške 285,45 eur.

Žalovaný si uplatnil aj úkon právnej služby, a to odvolanie proti uzneseniu Krajského súdu, ktorým súd pripustil do konania na strane žalobcu v 2/ rade JUDr. A., správkyňu konkurznej podstaty úpadcu K., s.r.o. Vzhľadom na to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalovaného voči tomuto uzneseniu odmietol, súd žalovanému tento úkon právnej služby nepriznal.

Súd priznal úspešnému žalovanému trovy konania aj napriek tomu, že žalobkyňa požadovala trovy konania nepriznať s poukazom na ust. § 33 ods. 1 písm. b/ Zákona o konkurze a vyrovnaní, avšak pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z ust. Občianskeho súdneho poriadku, a to konkrétne § 146 ods. 2 prvá veta.

V zmysle § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/92 Zb. v platnom znení súd žalobcom súdny poplatok vrátiť nemohol, nakoľko vo veciach už bolo pojednávanie.

Proti tomuto rozhodnutiu, vo výroku o náhrade trov konania, podali odvolanie žalobcovia. Navrhli zmeniť uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania tak, že žalovanému sa trovy konania nepriznávajú.

Poukázali na tú skutočnosť, že sa pridriavajú dôvodov tak, ako to bolo uvedené v podaní zo dňa 5.2.2009, ktorým došlo k späťvzatiu žalobného návrhu. Žiadali nepriznať trovy konania právnenému zástupcovi žalovaného s poukazom na ust. špeciálneho právneho predpisu, ktorým je zákon č. 328/91 Zb. o konkurze a vyrovnaní - § 33 ods. 1 písm. b/, podľa ktorého sú trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli účasťou v konkurznom konaní a v konaniach súvisiacich s konkurzom, vylúčené z uspokojenia.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcov nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie žalobcov podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca sa svojím návrhom zo dňa 11.2.2005 domáhal určenia, že Kúpna zmluva č. 01/2002/KZ zo dňa 15.2.2002 je voči správkyni konkurznej podstaty a veriteľom úpadcu S., s.r.o., P.Ž., IČO: X. neúčinná. Tiež sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému spoločnosti S., s.r.o., so sídlom H., vrátiť do konkurznej podstaty k rukám správkyni konkurznej podstaty úpadcu S., s.r.o. majetok, ktorý bol predmetom kúpnej zmluvy zo dňa 15.2.2002. Podaním zo dňa 10.8.2006 požiadal žalobca o pristúpenie ďalšieho účastníka do konania na strane žalobcu v 2./ rade JUDr. A., správkynia konkurznej podstaty úpadcu K., s.r.o. v konkurze, H..

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 27.septembra 2006, č.k. 52Cbi/17/2005-Pú-60 pripustil, aby do konania na strane žalobcu pristúpila JUDr. A., Pernikárska 8, Žilina, správkynia konkurznej podstaty úpadcu K., s.r.o. v konkurze, H..

Podaním z 5. februára 2009 žalobcovia vzali žalobu v celom rozsahu späť a žiadali konanie zastaviť a o trovách konania navrhli rozhodnúť tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Týmto späťvzatím poukázali na uznesenie Generálnej prokuratúry SR, XV/2 PZ 145/07-10 zo dňa 30.4.2008, v ktorom sa konštatuje, že uzneseniami zastavujúcimi trestné konanie Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici zo dňa 4.3.2008 a Okresnej prokuratúry v Žiari nad Hronom zo dňa 13.3.2007 bol porušený zákon, na základe čoho Generálna prokuratúra SR prikázala Okresnej prokuratúre v Žiari nad Hronom, aby vo veci znovu konala a rozhodla. V tomto pokračujúcom trestnom konaní žalobca v 1/ a 2/ rade - správca konkurznej podstaty podaním zo dňa 2.2.2009 podala vyšetrovaciemu orgánu OR PZ, ÚJaKP, odboru Justičnej polície v Žiari nad Hronom správu, ktorou za úpadcu S., s.r.o., P.Ž., IČO: X. a úpadcu K., s.r.o., H., IČO: X. upresnila právo uvedených úpadcov ako poškodených na náhradu škody adhéznym konaním. Keďže žalobca v 1/ a 2/ rade pevne verí, že sa právo poškodených úpadcov - žalobcov o náhradu škody v adhéznom konaní domôže, lebo má za to, že sa nad akúkoľvek pochybnosť preukáže, že štatutári žalovaného vykonávajúci v období rokov 1999 až 2003 aj z funkcie výkonných top manažérov u úpadcu, teda aj u žalobcu v 1/ a 2/ rade, konali v rozpore s dobrými mravmi, ako aj v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku a takýto výkon práva podľa ust. § 265 zákona č. 513/91Zb. nepožíva právnu ochranu. Keďže uplatnením si práva žalobcu v 1/ a 2/ rade na náhradu škody adhéznym konaním odpadol dôvod na ďalšie vedenie tohto sporového konania žalobca v 1/ a 2/ rade, zbral návrh v plnom rozsahu späť.

Súd prvého stupňa s poukazom na ust. § 96 ods. 1 a 2 O.s.p. konanie zastavil a o trovách konania rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p.

Podľa ust. § 66e ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení zmien a doplnkov, na konkurz sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca (§ 146 ods. 2 O.s.p.).

Ak žalobca vezme návrh späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p., z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy konania.

V danom prípade žalobcovia zavinili, že konanie sa muselo zastaviť. Z procesného hľadiska žalobcovia zavinili zastavenie konania, a preto sú povinní uhradiť žalovaného trovy konania. Súd prvého stupňa teda rozhodol správne, ak zaviazal žalobcov nahradiť žalovanému účelne vynaložené trovy konania. Súd prvého stupňa taktiež správne vyčíslil náhradu trov konania a odvolací súd sa stotožňuje so špecifikáciou tak, ako ju vyčíslil súd prvého stupňa s poukazom na ust. § 11 ods. 1, § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z..

Ustanovenie § 33 ods. 1 písm. b/ Zákona o konkurze a vyrovnaní upravuje, že trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli účasťou v konkurznom konaní a v konaniach súvisiacich s konkurzom, ak tento zákon neustanovuje inak, sú vylúčené z uspokojenia. Neznamená to však, že by tieto účelne vynaložené trovy za splnenia predpokladov uvedených v ust. § 146 ods. 2 O.s.p. nemali byť účastníkovi - žalovanému, ktorý späťvzatie konania nezavinil, priznané.

Vzhľadom na uvedené, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne s poukazom na ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s ust. § 224 a § 142 ods. 1 O.s.p. Neúspešní žalobcovia nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania a úspešnému žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania žalovanému nepriznal.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 7. mája 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.